

[Statsministeren.]

absolut ikke Sympati for Ideen og mener ikke, der er nogen Anledning til nærmere Drøftelse af den.

Hvad angaar Grænsens Bevogtning, har jeg før sagt, at der skal selvfølgelig handles paa forsvarlig Maade; men der er intet som helst, der opfordrer til Panik-Foranstaltninger. En Række Opgaver er taget op i fuld Enighed mellem den militære Sagkundskab og Regeringen, og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller er ikke holdt i Uvidenhed om, hvad der er foretaget. Hvis man fremefter kommer til den Opfattelse, at der er andet at foretage end det, der nu er taget op, finder man vel ogsaa Vej dertil. Saaledes som Verden fremtræder, tror jeg, det er en Fordel, om vi viser Beherskelse, og jeg beklager stadig de Forsøg, der gøres fra et Partis Side paa at tilegne sig Landets Bevogtning og Forsvar som dette Partis særlige Privilegium — til Gavn for Forsvaret er det i hvert Fald ikke.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har ganske ubegrundet talt om vort Forhold til Tyskland. Jeg ved ikke af, at dette er anderledes, end det bestandig har været. Der forhandles og træffes Aftaler; der er Import til os og Eksport fra os, og vi har paa given Foranledning udtalt, at vi ikke har nogen som helst Grund til at nære Mistillid til de Erklæringer over for Danmark, som fra ansvarligt Sted er afgivet. Saa langt, det er muligt, skal skadelige Handlinger selvfølgelig afværges.

Det ærede Medlem Hr. Axel Dam skal have min Tak for Tilslutningen til Planen om Landstingets Ophævelse, og en lignende Tak skylder jeg ogsaa det ærede Medlem Hr. Thomsen. Det er kun beklageligt, at disse ærede Medlemmer lige saa lidt som det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft kan anvise nogen virkelig Medvirken i Landstinget, men det er jo muligt, at det kommer, og jeg undervurderer ingenlunde den Støtte, Sagen faar allerede paa dette tidlige Trin af Udviklingen, thi det vil utvivlsomt bidrage stærkt til Undergravningen af det Landsting, som før eller senere skal falde. Det ærede Medlem Hr. Axel Dam sagde ud over sin Omtale af dette Spørgsmaal bl. a., at det var ikke nok at gøre Dagens Gerning. Nej, man skulde, sagde han, søge i alle Partiers Programmer efter det, der var fælles, og saa skulde man gennemføre det. Ja, undskyld — men det forekommer mig netop at blive Dagens Gerning, man saa udfører. Dette at finde de Ting frem, der kan opnaas Enighed om, det er en naturlig Be-

stræbelse — det er jo ikke altid, det er lykkedes paa Grund af den Modstand, der trods alt viser sig —, men det er jo netop Dagens Gerning at finde frem til Løsning af de Problemer, om hvilke man kan forudsætte, der er større eller mindre Enighed. Og hvad angaar Forfatningssagen, viser det sig jo, at den ved sin blotte Nævnelser har faaet en ganske betydelig Tilslutning, og at Spørgsmaalets Løsning altsaa er en af de Dagens Gerninger, som nu skal gøres. Men en saadan Undersøgelse af Programmerne er jo aldeles ikke noget saa ophøjet, som det ærede Medlem Hr. Axel Dam syntes at formode, en saadan har vi vel alle sammen foretaget i visse Stunder, for det er jo kun naturligt, at man søger at finde de Punkter frem, paa hvilke man maaske kan enes.

Det ærede Medlem Hr. Thomsen sagde mange Ting og brugte meget stærke Ord — det sidste skal jeg nu se bort fra, for det er maaske hans Façon, og det er der ikke noget særlig ondt i, saaledes som Tiden er blevet —, men han sagde mange Ting, som han sagde lige saa godt og rigtigt, som mine Meningsfæller og jeg har sagt det saa mange Gange gennem vor Tilværelse. Det ærede Medlem siger f. Eks.: Produktionen er god nok, det er Fordelingen, der skal ordnes. Ja, det er jo glædeligt, at det ærede Medlem nu har opdaget det. Medens det ærede Medlem var Venstremand, bistod han med at opretholde den daarligere Fordeling; nu, da han er blevet Det frie Folkeparti, har han opdaget, at det er Fordelingen, det er galt med. Jeg glæder mig til, at vi ved Lejlighed kan komme til at drøfte, hvorledes Fordelingen i Samfundet saa skal indrettes, for det er netop det Problem, som viser sig ved talrige Lejligheder. Jeg er desværre ikke helt sikker paa, at det, naar vi kommer til en Realitetsdrøftelse og ikke til blot og bar Talemaader, bliver saa let at opnaa Enighed med det ærede Medlem. Det ærede Medlem anviser f. Eks. i sin Tale — meget ærligt, maa jeg indrømme —, at en Valutasenkning er det nærmestliggende; dermed, siger han, kan man gavne Landbruget. Men er det ærede Medlem saa sikker paa, at Fordelingen bliver den rigtige, naar vi pludselig tager et Greb ned i alle andres Lommer og gavner Landbruget dermed? Mon vi saa kan være sikker paa, at den Fordeling, som det ærede Medlem siger han ogsaa tilstræber, er i Orden? I hvert Fald maa vi da have at vide af det ærede Medlem, hvor langt Kronen skal ned. Er der overhovedet nogen anden Grænse i det ærede Medlems Fantasi end Værdien i Øre? Skal vi helt derved, eller skal vi blive staaende